

# The Club

## HET VERHAAL

De periode tussen de twee wereldoorlogen vormt in de geschiedenis van de moderne muziek een turbulente tijd, waarin veel nieuwe muziekstijlen worden uitgevonden en geïntroduceerd, zoals jazz, ragtime en blues. Artiesten en muzikanten treden op in roemruchte nachtclubs, die druk worden bezocht door een enthousiast publiek. "The Club" vertelt het verhaal van de vele onvergetelijke artiesten en hun uitbaters, tegen de achtergrond van een maatschappij die drastische veranderingen ondergaat en waarin niets meer vanzelfsprekend is zoals voor de grote oorlog. Veranderingen die niet door iedereen op prijs worden gesteld: de voormalige elite vecht voor het behoud van haar voorrechten ten opzichte van het gewone volk, maar het tij is onomkeerbaar. Duitsland likt zijn wonden van een verloren oorlog, aan de overkant van de oceaan kampt men met de erfenissen van de slavernij en bepaalt de blanke bevolking nog steeds het leven van de zwarte en in Parijs viert men feest, tegen beter weten in en lichtzinnig als altijd, alsof er niets aan de hand is en dit ook nooit zal zijn.....

## DE CLUBS

**New York - Cotton Club** In 1920 werd de "Club de Luxe" overgenomen door de gangster Owney Madden, die de naam veranderde in "The Cotton Club". Gelegen aan de kruising van de 142<sup>nd</sup> street en Lenox Avenue, bood de club plaats aan 700 gasten, gezeten aan tafeltjes. De club was in jungle-stijl ingericht en er was een floorshow van zwarten de "Tall, Tan en Terrific" danseressen, nooit ouder dan 21, minstens éénvijfzeventig lang en hun huidskleur niet donkerder dan 'light olive'. De club werd gerund door blanke gangsters en was 'for whites only' wat op het, uiteraard overwegend blanke publiek, een magische aantrekkingskracht uitoefende, 'whites came to observe, not mix'. De show begon om 2 uur 's nachts en werd twee keer herhaald. In 1934 sloot de Cotton Club haar deuren, toen door de depressie de rijken van hun geld waren afgeholpen en de smaak van muziek en entertainment veranderde, met de komst van een nieuwe generatie muzikanten en publiek.

**Parijs - Des Folies Bèrgères** Maurice Chevalier, Edith Piaf, Mistenguett, deze beroemde sterren startten hun carrière in de sprankelende theaters van het Parijs van voor de oorlog. Het was de belangrijkste periode voor het amusement dat de Fransen de 'Music-Hall' noemden en wat de geschiedenis is ingegaan als 'Les Années Folies', ofwel 'De Gekke Jaren'. Bijna twintig jaar lang waren de theaters een bonte verzameling van glamour, vrolijkheid, levendigheid, cabaret, circus en vooral muziek. Het was ook geen wonder dat zoveel verschillende artiesten een warm welkom kregen. Voor iedereen was een plek. In het théâtre Des Folies Bèrgères traden niet alleen zangers en zangeressen op, maar ook komedianten en clowns, Fernandel, Little Tich, Frères Jacques, dansers, broer- en zuster groepen, acrobaten, jongleurs, maar bovenal meisjes... Meisjes in veren, meisjes in ornamenten, zijde en satijn, chiffons, netkousen en papillons.....

**Berlijn - der Blaue Engel** Kort na de eerste wereldoorlog veranderde er veel in het Berlijnse leven. Gedesillusionneerd door de oorlog, gaven veel Duitsers de vroegere moralen en idealen op. Buitenlandse invloeden werden met open armen verwelkomd. Berlijn werd het Babel van de moderne wereld: bars, pubs en attractieparken schoten als paddestoelen uit de grond. Een smeltkroes van verschillende culturen, waar voor de vooroorlogse oude aristocratie geen plaats meer was. Perversiteit en kolder maakten zich meester van de middenklasse. Decadentie, aangewakkerd door de enorme inflatie van het begin van de jaren twintig, werd de grootste inspiratiebron voor de tekstschrijvers van het nieuwe Duitse cabaret. In de dubieuze nachtclub 'Der Blaue Engel' was het verblijf duur, maar de vrouwen gratis, de show ranzig en deserveerstertjes, die er werkten niet ouder dan vijftien jaar. Toch was het op deze plek waar Brecht, Hollaender en Tucholsky voor het eerst voor het voetlicht traden.